

حدیث سینه !

مخند بیهده ! درد ز چشم تر پیداست !
که سوز سینه ز خونابه جگر پیداست !

بلای در بدری ها و نا مرادی ها
ز آه نیمه شب و گریه سحر پیداست !

مرارتی که کشیدیم در سرا چه خاک
ز کارنامه ی این عمر بی ثمر پیداست !

نشسته ایم به خلوتسرای گوشه غم
حدیث سینه ز چشمان پر گهر پیداست !

نبسته دل به سر زلف این عجوزه پیر
که بی تفاوتی از چشم خیره سر پیداست !

به درد خویش چنان خو گرفته جان پریش
که حسرتش ز دل تنگ پر شرر پیداست !

ز جور چرخ چه نالم از آنچه رفت به ما
که پیش دیده نقاد بی نظر پیداست !